

Ավետիք Իսահակյան

Օտար աշխարհում ստրուկ ու գերի

Օտար աշխարհում ստրուկ ու գերի
Թառամեց, անցավ իմ կյանքը մատաղ:
Ա՛խ, ո՛չ մայր տեսա, ո՛չ սեր ընկերի,
Սրտիս մեջ՝ արցունք, աչքիս՝ սուտ ծիծաղ:

Կոո՛ւնկ ջան, կոո՛ւնկ, թոցրու ինձ քեզ հետ,
Տա՛ր իմ հայրենի երկիրն հեռավոր,
Մեր արևի տակ, ա՛խ, գոնե մեկ օր
Ծունջ առնեն ազատ, մեռնեն քախտավոր:

1919-1920